

Uchwała Nr XV/102/20
Rady Gminy Wąwolnica
z dnia 12 maja 2020 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Radną Gminy Wąwolnica.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713) oraz art. 240 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), **Rada Gminy Wąwolnica uchwala, co następuje:**

§ 1. Po analizie skargi wniesionej do Rady Gminy na niewłaściwe zachowanie radnej uznaje się, że jej rozpatrzenie nie należy do właściwości Rady Gminy Wąwolnica.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Gminy do poinformowania skarżącej o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca
Rady Gminy Wąwolnica
EŻybura
Ewa Żybura

Uzasadnienie
do Uchwały Nr XV/102/20
w sprawie rozpatrzenia skargi na radną Gminy Wąwolnica.

Rozpoczynając analizę skargi, która wpłynęła do Rady Gminy, w pierwszej kolejności należało ustalić, czy Rada Gminy Wąwolnica jest organem właściwym do jej rozpatrzenia. Ustalono, co następuje: zgodnie z art. 228 Kpa "Skargi składa się do organów właściwych do ich rozpatrzenia". Z kolei art. 229 Kpa określa właściwość organów do rozpatrywania skarg. W omawianym przepisie brak jest jednak regulacji pozwalającej na uznanie, że rada gminy bądź wójt gminy jest właściwy do rozpatrzenia skargi na niewłaściwe zachowanie radnego rady gminy.

W obowiązującym porządku prawnym sprawowanie przez radnego mandatu – zgodnie z przyjętą zasadą mandatu niezwiązanego – nie może być w żaden sposób ograniczane, tak przez wyborców jak i samą radę. Oznacza to, że rada gminy podejmując uchwałę o statutowych obowiązkach radnego zobowiązana jest do przestrzegania przepisów, w szczególności ustawy ustrojowej, tj. ustawy o samorządzie gminnym, która stanowi w art. 23 ust. 1, że radny obowiązany jest kierować się dobrem wspólnoty samorządowej gminy; radny utrzymuje stałą więź z mieszkańcami oraz ich organizacjami, a w szczególności przyjmuje zgłaszane przez mieszkańców gminy postulaty i przedstawia je organom gminy do rozpatrzenia, nie jest jednak związany instrukcjami wyborców. Ustawa ta zgodnie – jak już wspomniano – z przyjętym modelem wolnego mandatu radnego, nie zawiera natomiast przepisu, który mógłby stanowić podstawę normatywnej regulacji w tym zakresie o charakterze wykonawczym. Także w innych ustawach, regulujących kwestie związane z mandatem radnego, w szczególności w ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy, brak jest takiego zapisu.

Odnosząc powyższe uwagi do okoliczności rozpatrywanego przypadku przyjęć należy, że skoro aktywność radnego nie może być przez kogokolwiek reglamentowana, nie istnieje również upoważnienie rady gminy do dyscyplinowania radnego w jakimkolwiek przypadku.

Toteż Rada Gminy Wąwolnica nie jest organem władnym do rozstrzygnięcia w przedmiocie skargi na działalność osoby wchodzącej w skład tego organu kolegialnego. Jednocześnie analiza przedstawionej skargi nie pozwala wysnuć wniosków o właściwości, w tym konkretnym przypadku, innego organu administracji publicznej, który mógłby potencjalnie być uznany za właściwy z uwagi na treść skargi. Rolą rady gminy nie jest z kolei pouczanie o środkach ochrony prawnej, w tym o zastosowaniu instytucji prawa cywilnego, a przysługujących obywatelom. Niemniej jednak, analizując treść skargi można wysnuć, że w celu ochrony swoich praw skarżąca powinna wystosować odpowiedni pozew do sądu cywilnego o naruszenie dóbr osobistych. Wydaje się, że żaden organ administracji publicznej nie byłby właściwy do rozstrzygnięcia w przedmiocie złożonej skargi.

Przewodnicząca
Rady Gminy Wąwolnica
Ewa Żybura
Ewa Żybura